

Sygn. I C 3002/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Rosiak-Doroz
Protokolant:	Stażysta Kamila Leśnikowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Agio Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Renata Rosiak-Doroz

Sygn. akt: I C 3002/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 listopada 2015 roku, wniesionym do Sądu Rejonowego w Sanoku, powód: Agio Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych: M. K. i D. K. kwoty 50.534,15 zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 31.058,32 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 19.475,83 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że jego roszczenie wynika z umowy przelewu wierzytelności, zawartej z pierwotnym wierzycielem pozwanych. Powód wskazał też, że pomimo poinformowania pozwanych o zmianie wierzyciela i wezwania do dobrowolnej zapłaty w terminie 7 dni, pozwani do dnia wniesienia pozwu w przedmiotowej sprawie nie przesłali mu żadnej odpowiedzi i nie spełnili świadczenia. Nadto powód nadmienił, że dochodzona wobec pozwanych wierzytelność jest bezsporna, albowiem pozwani nie kwestionowali zasadności oraz wysokości przedmiotowej wierzytelności (k. 3-4).

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w Sanoku stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę według właściwości do Sądu Rejonowego w Kielcach (k. 40).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 16 marca 2016 roku w sprawie I Nc 357/16 Sąd Rejonowy w Kielcach nakazał, aby pozwani M. K. i D. K. zapłacili solidarnie na rzecz AGIO Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 50.534,15 zł z odsetkami:

umownymi od kwoty 31.058,32 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym za okres od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie więcej jednak niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz ustawowymi za opóźnienie od kwoty 19.475,83 zł za okres od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4.231,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wnieśli w tym terminie sprzeciw (k. 50).

W dniu 18 sierpnia 2016 roku pozwani: M. K. i D. K. wnieśli sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (k. 61).

Z uwagi na okoliczność, iż sprzeciw od nakazu zapłaty złożony przez M. K. został złożony po upływie przepisanego terminu, postanowieniem wydanym w dniu 30 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Kielcach odrzucił sprzeciw M. K. (k. 92-93).

Pozwany D. K. w uzupełnieniu złożonego sprzeciwu wskazał, że zaskarża powyższy nakaz w całości, podnosząc zarzuty: nieudowodnienia istnienia, wysokości oraz wymagalności wierzytelności dochodzonej pozwem, braku legitymacji czynnej procesowej powoda, nieważności umowy bankowej, braku wykazania przekazania przez bank środków pieniężnych, zamieszczenia w umowie niedozwolonych klauzul umownych, braku wymagalności roszczenia, braku wykazania wysokości odsetek naliczonych przez powoda oraz zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że nie wszystkie strony przedstawionych przez powoda dokumentów (w tym wyciągu z KRS) zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, co niweluje ich moc dowodową. Nadto pozwany zakwestionował wysokość dochodzonej pozwem wierzytelności, podnosząc, że jedynym dowodem na istnienie wierzytelności jest złożony przez powoda automatycznie wygenerowany załącznik do umowy cesji, który nie został nawet podpisany, co niweluje jego moc dowodową. Pozwany zarzucił też, że powód nie wykazał, by doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu i z tego względu powództwo winno zostać oddalone jako przedwczesne. Odnośnie braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda pozwany zarzucił, że powód nie przedstawił żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, iż wierzytelność pierwotnego wierzyciela przeszła na powoda, albowiem z przedstawionego materiału dowodowego nie wynika, czy umowa przelewu wierzytelności z dnia 2 lipca 2014 roku obejmowała również wierzytelność dochodzoną pozwem. Pozwany zarzucił też, że w sprawie dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu, którego termin wynosi 3 lata, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku (sygn. II CSK 196/14), zgodnie z którym przerwanie biegu przedawnienia przez wierzyciela pierwotnego nie odnosi się do sytuacji prawnej cesjonariusza oraz na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 roku (sygn. III CZP 29/16), zgodnie z którą nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (k. 69-89).

W piśmie z dnia 3 marca 2017 roku – odpowiedzi na sprzeciw pozwanego D. K. powód podniósł, że dochodzona przez niego wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego należności z tytułu umowy kredytu odnawialnego zawartej do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego pomiędzy pozwanym a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., którą nabył od (...) S.A. na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej w dniu 9 grudnia 2011 roku wraz z prawem do naliczania odsetek, o czym świadczą powołane w pozwie dowody, załączone do przedmiotowego pisma. Powód podkreślił też, że niezasadny jest podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Powód wskazał przy tym, że w dniu 29 grudnia 2010 roku doszło do wypowiedzenia pozwanemu umowy kredytu odnawialnego oraz umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, przy czym na wniosek pozwanego oraz jego małżonki z dnia 29 grudnia 2010 roku doszło do zawarcia pomiędzy stronami ugody, która jednak została wypowiedziana w dniu 29 sierpnia 2011 roku. Powód wskazał dalej, że w dniu 25 października 2012 roku Bank wystawił Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), który postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, a zatem nie doszło w niniejszej sprawie do przedawnienia roszczenia. Nadto powód zarzucił, że bezzasadne są zarzuty pozwanego, jakoby umowa kredytowa zawierała niedozwolone postanowienia umowne i nie została indywidualnie uzgodniona z pozwanymi (k. 108-116).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 3 marca 2004 roku pomiędzy D. K. i M. K. a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego Złote Konto w ramach programu bankowości osobistej (...), na podstawie której (...) S.A. zobowiązał się do otwarcia i prowadzenia na rzecz D. K. i M. K. rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego Złote Konto o nr (...). Następnie w dniu 15 kwietnia 2005 roku pomiędzy D. K. i M. K. a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego P., na podstawie której (...) S.A. zobowiązał się do otwarcia i prowadzenia na rzecz D. K. i M. K. rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego P. o nr (...).

Dowód: umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego Złote Konto w ramach programu bankowości osobistej (...) (k. 117-119), umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego P. (k. 120-123).

W dniu 13 maja 2008 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., na wniosek D. K. o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, zawarła z D. K. oraz jego małżonką – M. K. umowę kredytu odnawialnego nr (...) - (...) - 2008, na podstawie której Bank udzielił M. K. i D. K. kredytu odnawialnego w formie limitu kredytowego w kwocie 10.000 zł. Zgodnie z § 3 ust. 1 w/w umowy, okres kredytowania miał wynosić 12 miesięcy, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy 12-miesięczne. Stosownie natomiast do treści § 8 ust. 1 spłata rat kredytu miała nastąpić poprzez pobranie przez (...) S.A. kwoty raty ze środków pieniężnych na rachunku, przy czym zgodnie z § 8 ust. 3 w/w umowy, kwota kredytu spłacanego w ratach wraz z odsetkami stawała się wymagalna w przypadku nie przedłużenia okresu kredytowania na kolejny 12-miesięczny okres. Paragraf 11 ust. 1 w/w umowy przewidywał natomiast, że od wykorzystanego kredytu (...) S.A. będzie pobierał odsetki według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. w okresie wykorzystywania kredytu, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 13,25%. W § 19 ust. 2 w/w umowy strony postanowiły, że bank (...) S.A. będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy w przypadku: 1) wystąpienia wypłat powodujących przekroczenie wolnych środków, 2) braku systematycznych wpłat lub zmniejszenia wysokości systematycznych wpłat wnoszonych na rachunek w sposób zagrażający terminowemu regulowaniu zobowiązań wynikających z umowy, 3) braku wolnych środków na spłatę raty kredytu, 4) wypowiedzenia umowy rachunku, z przyczyn określonych w regulaminie.

Jednocześnie w związku z zawartą umową D. K. oraz M. K. złożyli w/w bankowi oświadczenie o poddaniu się egzekucji do łącznej kwoty 59.600 zł, z zastrzeżeniem, że bank (...) S.A. z siedzibą w W. może wystąpić do właściwego sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności do dnia 20 marca 2016 roku.

Dowód: wniosek o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (k. 124-125), umowa kredytu odnawialnego nr (...) - (...) - 2008 z dnia 13 maja 2008 roku (k. 126-128), oświadczenie M. K. o poddaniu się egzekucji (k. 129), oświadczenie D. K. o poddaniu się egzekucji (k. 130).

Pismem z dnia 16 listopada 2010 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypowiedziała D. K. i M. K. w/w umowę kredytu odnawialnego oraz umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) z powodu braku systematycznych wpływów na konto oraz znacznego obniżenia wpływów na konto w stosunku do środków przekazywanych przed udzieleniem kredytu.

Dowód: pismo (...) S.A. z/s w W. z dnia 16 listopada 2010 roku – wypowiedzenie umowy kredytu oraz umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (k. 134).

W dniu 29 grudnia 2010 roku pomiędzy D. K. i M. K. oraz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy restrukturyzacyjnej dotyczącej wierzytelności z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym P. nr (...), którego stan zadłużenia na dzień 29 grudnia 2010 roku wynosił 39.743,84 zł na warunkach określonych we wniosku D. K. i M. K. z dnia 29 grudnia 2010 roku, w którym D. K. i M. K. oświadczyli, że uznają w całości dług w wysokości 39.743,84 zł wobec (...) S.A. i zobowiązują się do spłaty zadłużenia w 50 miesięcznych ratach, zgodnie z załączonym harmonogramem spłat, płatnych do 20. dnia każdego miesiące

począwszy od lutego 2011 roku. Jednocześnie strony postanowiły w umowie restrukturyzacyjnej, że bankowi (...) S.A. z siedzibą w W. będzie przysługiwać prawo do rozwiązania przedmiotowej umowy w przypadku: a) niezapłacenia w pełnej wysokości dwóch kolejnych rat w terminie, b) ujawnienia świadomego działania dłużnika na szkodę (...) S.A. zmierzającego do uniknięcia spłaty wierzytelności, a w szczególności podania fałszywych danych lub zatajenia informacji niezbędnych do dokonania prawidłowej oceny sytuacji gospodarczej lub finansowej dłużnika, c) gdy w wyniku prowadzonego monitorowania zostanie stwierdzone realne zagrożenie dla realizacji warunków umowy; d) nie zrealizowania przez dłużnika innych istotnych warunków umowy, przy czym rozwiązanie umowy miało skutkować wymagalnością całości niespłaconego zadłużenia z dniem ustania stosunku prawnego wynikającego z w/w umowy i przystąpieniem bez odrębnego powiadomienia do dochodzenia należności (...) S.A. w postępowaniu egzekucyjnym.

Dowód: wniosek o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej wraz z oświadczeniem (...) S.A. z/s w W. w przedmiocie akceptacji proponowanych warunków umowy restrukturyzacyjnej (k. 135-136).

Pismem z dnia 29 sierpnia 2011 roku bank (...) S.A. z/s w W. wezwał D. K. i M. K. do uregulowania zaległej należności w kwocie 688,00 zł, zastrzegając jednocześnie, że w przypadku nie dokonania wymagalnych wpłat w terminie 3 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wypowiedzenia pozwanemu oraz jego małżonce warunki spłaty umowy ugody, z czym wiąże się obowiązek jednorazowej spłaty całej kwoty zadłużenia.

Pismami z dnia 17 października 2011 roku bank (...) S.A. z/s w W. wezwał D. K. i M. K. do zapłaty kwoty 34.841,57 zł tytułem niespłaconego kapitału oraz kwoty 540,13 zł tytułem zaległych odsetek w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wezwania.

Dowód: pismo (...) S.A. z dnia 29 sierpnia 2011 roku (k. 139-140), wezwania do zapłaty (k. 141, k.142).

Pismem z dnia 9 stycznia 2012 roku M. K. i D. K. zwrócili się ponownie do w/w banku o zawarcie ugody na spłatę zadłużenia z tytułu w/w umowy kredytu odnawialnego.

Pismem z dnia 20 czerwca 2012 roku Bank (...) S.A. z/s w W. poinformował D. K. i M. K., że nie doszło do zawarcia umowy ugody z uwagi na brak podpisanych oświadczeń stanowiących integralną część umowy oraz brak wpłat.

Dowód: wniosek o zawarcie ugody (k. 143-144), pismo (...) S.A. z/s w W. z dnia 20 czerwca 2012 roku (k. 146).

W dniu 25 października 2012 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) przeciwko D. K. oraz M. K., stwierdzający obowiązek zapłaty należności głównej w kwocie 32.478,32 zł oraz odsetek umownych za okres od dnia 14 czerwca 2012 roku do dnia 24 października 2012 roku w wysokości 4.899,15 zł.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny (k. 147).

Wnioskiem z dnia 25 października 2012 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o nadanie przez Sąd Rejonowy w Kielcach powyższemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2013 roku, wydanym w sprawie VIII Co 65/13 Sąd Rejonowy w Kielcach nadał klauzulę wykonalności w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 25 października 2012 roku przez wierzyciela (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeciwko dłużnikom D. K. oraz M. K. odpowiedzialnym solidarnie z tytułu zobowiązania wynikającego z umowy kredytu odnawialnego nr (...) - (...) - 2008 zawartej w dniu 13 maja 2008 roku.

Na podstawie tak uzyskanego tytułu wykonawczego (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożyła wniosek o wszczęcie przeciwko dłużnikom D. K. oraz M. K. egzekucji. Prowadzone jednak przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – J. K. przeciwko dłużnikom postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 8006/13 zostało umorzone na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c., tj. na wniosek wierzyciela.

Dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (k. 150), odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 3 kwietnia 2013 roku, sygn. akt: VIII Co 65/13 (k. 151), bankowy tytuł egzekucyjny wraz z adnotacją o umorzeniu postępowania (k. 147-148).

W dniu 2 lipca 2014 roku pomiędzy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a Agio Wierzytelności (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, na podstawie której (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. dokonała przelewu na rzecz Agio Wierzytelności (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. m.in. wierzytelności przysługującej jej wobec D. K. i M. K., wynikającej z w/w umowy kredytu odnawialnego.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 2 lipca 2014 roku z podpisami notarialnie poświadczonymi (k.170-177) wraz z aneksem nr (...) do w/w umowy z podpisami notarialnie poświadczonymi (k. 178-181) oraz załącznikiem nr 1 do a/a aneksu (k. 182-184), a także aneksem nr (...) do w/w umowy przelewu wierzytelności z podpisami notarialnie poświadczonymi (k. 187-188) i załącznikiem do aneksu w/w nr 2 (k. 191-193).

Po dokonaniu powyższego przelewu wierzytelności (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. pismami z dnia 13 sierpnia 2014 roku zawiadomiła D. K. oraz M. K. o dokonanej na rzecz Agio Wierzytelności (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. sprzedaży w/w wierzytelności.

Dowód: pisma (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z dnia 13 sierpnia 2014 roku (k. 23, k. 24).

Pismami z dnia 2 września 2014 roku powód wezwał D. K. oraz M. K. do zapłaty kwoty 46.545,07 zł, wynikającej z tytułu umowy o kredyt odnawialny, świadczonej na podstawie umowy z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., którą nabył na podstawie umowy przelewu z dnia 2 lipca 2014 roku, w terminie 7 dni od daty otrzymania przedmiotowego wezwania.

Dowód: wezwania do zapłaty (k. 25-26, k. 27-28).

D. K. oraz M. K. nie uiszcili jednak na rzecz powoda dochodzonej przez nich wierzytelności.

Okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo przeciwko D. K. podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wobec prawomocnego odrzucenia sprzeciwu M. K. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach w dniu 16 marca 2016 roku w sprawie I Nc 357/16 rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie dotyczyło jedynie pozwanego D. K..

W niniejszej sprawie pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej powoda do dochodzenia objętej pozwem należności, podkreślając, że powód nie wykazał, by nabył w stosunku do niego wierzytelność przysługującą (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Z powyższymi zarzutami pozwanego nie można się zgodzić. W niniejszej sprawie powód wywodził swoje roszczenie z faktu nabycia od (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności, przysługującej wskazanemu Bankowi z tytułu zawartej przez pozwanego oraz jego małżonkę z w/w Bankiem w dniu 13 maja 2008 roku umowy o kredyt odnawialny. Podkreślenia wymaga, że powód przedłożył do akt niniejszej sprawy wskazaną umowę, z której jednoznacznie wynika fakt udzielenia pozwanemu i jego małżonce kredytu odnawialnego, a ponadto umowy rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych z dnia 3 marca 2004 roku oraz 15 kwietnia 2005 roku. Nadto powód przedłożył do akt niniejszej sprawy wypowiedzenie w/w umowy kredytu oraz umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego dokonane przez (...) S.A. z/s w W., a także wniosek pozwanego i jego małżonki o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej dotyczącej wierzytelności z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym P. nr (...) oraz oświadczenie w/w banku o wyrażeniu zgody na

zawarcie takiej umowy i wypowiedzenie ugody, tj. w/w umowy restrukturyzacyjnej. Ponadto powód przedłożył do akt niniejszej sprawy umowę przelewu wierzytelności zawartą w dniu 2 lipca 2014 roku pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a Agio Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. wraz aneksami do tej umowy oraz załącznikami w postaci wyciągu przelanych wierzytelności, wśród których wyszczególniona została wierzytelność względem pozwanego i jego małżonki wynikająca z umowy kredytu odnawialnego. Dodatkowo powód przedłożył do akt sprawy odpis pełny z KRS dla banku (...) S.A. z siedzibą w W. oraz odpis z KRS dla (...) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna z (...) w W., reprezentującego powoda, co wynika z przedłożonego wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy. Jednocześnie w/w odpisy zostały poświadczane za zgodność z oryginałem przez reprezentującego powoda pełnomocnika będącego radcą prawnym, a więc odpisy te spełniają wymogi, o których mowa w art. 129 § 2 k.p.c. W tym miejscu podkreślić należy, że Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by z urzędu kwestionować wiarygodność i prawdziwość przedłożonych dokumentów.

W związku z powyższym uznać należy, że powód wykazał fakt przysługiwania wierzytelności bankowi (...) S.A. z siedzibą w W. wobec pozwanego, a także wykazał, iż dochodzona wierzytelność została przez niego nabyta od banku (...) S.A. z siedzibą w W., jaką bank ten posiadał względem pozwanego.

Stosownie do treści art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Celem i skutkiem przelewu jest zatem przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami. Zbywana wierzytelność musi być przy tym zindywidualizowana (skonkretyzowana). Skuteczne jest jednak zbycie wierzytelności, która w umowie przelewu wprawdzie nie została dokładnie oznaczona (zindywidualizowana), ale jest oznaczalna, gdyż można ją określić za pomocą analizy treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (zob. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 1999-11-05, III KKN 423/98, O.: OSN Izba Cywilna rok 2000, Nr 5, poz. 92, str. 37, a także w L.).

W niniejszej sprawie bez wątpienia przedmiotem umowy przelewu wierzytelności, zawartej w dniu 2 lipca 2014 roku pomiędzy bankiem (...) S.A. a powodem były wierzytelności przysługujące (...) S.A. względem pozwanego oraz jego małżonki wynikające z zawartej (...) S.A. z/s w W. umowy o kredyt odnawialny. Wierzytelności te zostały przy tym wystarczająco zindywidualizowane w załącznikach do aneksów do w/w umowy przelewu wierzytelności. Bez wątpienia można również określić nabytą przez powoda wierzytelność względem pozwanego za pomocą analizy treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika, tj. stosunku zobowiązaniowego powstałego na podstawie umowy o kredyt odnawialny z dnia 13 maja 2008 roku.

Wobec powyższego zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powodowej, podniesiony przez pozwanego, należy uznać za bezzasadny.

Za niezasadny należy również uznać zarzut pozwanego dotyczący zamieszczenia w w/w umowie niedozwolonych klauzul umownych. Zgodnie z treścią art. 385¹ § 1 k.c., który dotyczy umów zawieranych pomiędzy konsumentami i przedsiębiorcami, postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne), co jednak nie dotyczy postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Jak stanowi natomiast § 3 wskazanego artykułu, nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu; w szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Zgodnie zaś z art. 385¹ § 4 k.c. ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. Stosownie zaś do treści art. 385²

k.c., oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny. W myśl natomiast art. 385¹ § 2 k.c., jeżeli postanowienie umowy zgodnie z art. 385¹ § 1 k.c. nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie.

W niniejszej sprawie pozwany w ocenie Sądu nie wykazał, by w/w umowa zawierała niedozwolone klauzule umowne – w szczególności, by nie zostały one indywidualnie uzgodnione. Należy zauważyć, że w/w umowa została zawarta na wniosek pozwanego. Ponadto z inicjatywy pozwanego zawarto umowę ugody, tj. umowę restrukturyzacyjną dotyczącą spłaty zadłużenia z umowy kredytu odnawialnego. Powyższe wskazuje więc na to, że pozwany miał wpływ na treść w/w umowy kredytu odnawialnego.

Niezależnie od powyższego za niedozwolone postanowienie umowne może być uznane tylko takie postanowienie, które kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Ocena zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami w rozumieniu art. 385¹ § 1 k.c. winna być przy tym dokonywana według stanu z chwili zawarcia umowy, albowiem ukształtowanie praw i obowiązków konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami z rażącym naruszeniem jego interesów, albo ma miejsce od początku umowy albo w ogóle nie zachodzi. Pozwany zaś w dacie zawarcia umowy nie kwestionował postanowień w/w umowy, a przez kilka następnych lat, w tym w związku z kierowanymi wnioskami o zawarcie ugody, nie sprzeciwiał się postanowieniom w/w umowy. W związku z powyższym zarzut zawierania przez w/w umowę kredytu niedozwolonych klauzul umownych należy uznać za niezasadny.

W ocenie Sądu zasadny jest jednak podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Jak stanowi art. 117 § 1 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zgodnie zaś z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. W niniejszej sprawie nie ulega przy tym wątpliwości, że roszczenie powoda związane jest z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą, a zatem ulegają 3-letniemu okresowi przedawnienia.

Stosownie przy tym do treści art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jak wynika zatem z treści art. 117 § 2 k.c., do powstania skutku przedawnienia konieczne jest podniesienie zarzutu przedawnienia.

Jak stanowi natomiast art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (pkt 1), przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje (pkt 2) oraz przez wszczęcie mediacji (pkt 3).

Zgodnie zaś z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia wskutek złożenia przez pozwanego wniosku z dnia 29 grudnia 2010 roku o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej oraz wskutek zawarcia przez strony umowy ugody, tj. umowy restrukturyzacyjnej dotyczącej wierzytelności z tytułu kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym P. nr (...). W złożonym wniosku oraz zawartej umowie restrukturyzacyjnej pozwany uznał dług wobec (...) S.A. z/s w W.. Do kolejnego przerwania biegu przedawnienia w/w roszczenia doszło wskutek złożenia przez pozwanego kolejnego wniosku o zawarcie ugody, tj. w dniu 9 stycznia 2012 roku.

W sprawie nie można jednak uznać, by doszło natomiast do przerwania biegu przedawnienia na skutek złożenia przez pierwotnego wierzyciela, tj. (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. wniosku o wszczęcie egzekucji. Należy bowiem zauważyć, że prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

– J. K. przeciwko dłużnikom postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 8006/13 zostało umorzone na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c., a więc na wniosek wierzyciela. Powyższe jednoznacznie wynika ze złożonego do akt sprawy odpisu bankowego tytułu egzekucyjnego wraz ze wzmianką komornika o umorzeniu egzekucji.

Umorzenie natomiast postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności, niweczy skutki przerwy przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji (zob. uchwała z dnia 19 lutego 2015 r. III CZP 103/14, (OSNC 2015 r., z. 12, poz. 145), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2016 r., III CZP 52/16, opubl. w L.). Powyższe oznacza, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na skutek wniosku pierwotnego wierzyciela zniweczyło materialnoprawny skutek przerwania biegu przedawnienia spowodowanego złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. Do skutków umorzenia ex lege egzekucji sądowej (art. 823 k.p.c.) stosuje się bowiem odpowiednio przepis art. 182 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. przewidujący, że w razie umorzenia postępowania zawieszono na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jak też z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c., powód ma możliwość ponownego wytoczenia powództwa, jednakże poprzedni pozew nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16 nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.). Sąd Najwyższy wskazał, że zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przerwanie biegu przedawnienia następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, iż są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule wykonawczym, nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności, lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. W konsekwencji uznać należy, że nie przerwało również biegu terminu przedawnienia złożenie przez bank (...) S.A. z/s w W. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko pozwanemu, jako że na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego powód jako nabywca wierzytelności od w/w banku nie mógłby skutecznie wszcząć postępowania egzekucyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że w dacie złożenia pozwu, czyli w dniu 6 listopada 2015 roku, w niniejszej sprawie doszło już do przedawnienia roszczenia powoda. Do ostatniej bowiem przerwy przedawnienia dochodzonego roszczenia doszło w dniu 9 stycznia 2012 roku, kiedy to pozwany złożył kolejny wniosek o zawarcie ugody z (...) S.A. z siedzibą w W.. Roszczenie powoda przedawniło się zatem w dniu 9 stycznia 2015 roku. W niniejszej sprawie powód złożył natomiast pozew w dniu 6 listopada 2015 roku, a więc już po upływie terminu przedawnienia roszczenia.

Biorąc pod uwagę, iż pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Renata Rosiak-Doroz

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć dla pełn. powoda – r. pr. K. P.